

Bu günkü qonağımız Gənc Tamaşaçılar Teatrının istedadlı aktyoru Kərəm Hadızadədir. Müsahibimiz bizimlə söhbətində Türkiyədə iştirak etdikləri festivaldan ağız dolusu danışdı.

- Kərəm bəy, eşitdik ki, bu yaxınlarda Türkiyədə festivaldan qayıtmısınız. Festival barədə təəssürlərinizi öyrənmək maraqlı olardı.
- Biz Türkiyədə iki festivala dəvət

Yolpulu və bir sıra təşkilati məsələləri isə Azərbaycan Teatr Xadimləri İttifaqı (TXİ) həll etdi. Bu işdə TXİ-nin sədri, xalq artisti Azərpaşa Nemətov, sədr müavini Rafiq Əliyev bizə kömək etdilər. Buna görə də TXİ-nin hər bir işçisinə minnətdarıq. Yeri gəlmişkən bizim səfərimizin gerçəkləşməsində Gənc Tamaşaçılar Teatrının direktoru Mübariz Həmidovun da rolu böyük oldu. Belə ki, o, bizə görə teatrın aylıq repertuarını dəyişdi. Mən, Məsumə Babayeva, Nofel Vəliyev və Zaur Abbasov- 4 nəfərin Türkiyədə festivalda iştirak etməsinə

teatrının açılışı Fevralın 13-də Cəlil Məmmədquluzadənin "Danabaş kəndinin əhvalatları" əsəri əsasında hazırlanmış "Məkkə yolu" tamaşası ilə oldu. Sonra Molyerin "Skapenin kələkləri" və saysız sayda obrazlar.

- **Canlandırdığınız obrazların içində ən çox sevdiyiniz hansı olub?**

- Obrazlarımla hamısını sevirem. Seçmək bir az çətin. Onların hamısı mənim üçün doğmadır. Onlara pis deyə bilmərəm. Oynadığım obrazların içində nökr də var, baş rol da. Aktyor öz övladlarının heç birinə pis deməməlidir. Hansısa problemlər olur, ona adaptasiya ola bilmirsən. O, da bir ya da iki tamaşada olur. Başqa cür ola bilməz. Hər bir obrazın öz yükü, ağırlığı var.

- **Müxtəlif rejissorlarla işləmişiniz. Kiminlə işləmək sizə rahatdır?**

- Müəlliməmin Cənnət Səlimovanın başqa dəsti xətti var. Artıq onun dəsti xətinə bələdəm. Cənnət xanım başqa aləmdir. Mərhum xalq artisti İrina Perlovanın işini də çox bəyəndim. O, aktyoru hər hala salmağı bacarırdı. Aktyoru plastilin kimi edirdi. Əminliklə deyə bilərəm ki, İrina xanımın bizim səhnədə işləməyimizdə, obrazın daxili aləminə varmağımızda böyük rol olub. Onun bizim üzərində əməyi danılmazdır. Xalq artisti Vaqif Əsədovla da işləmişəm. O,

mışam. Qocalıq heç də pis şey deyil. Mən səhnəmizdə qocaman aktyor, aktrisalığımızı görəndə fərəhlənirəm. Yaxşı ki, onlar var. Onlar səhnənin bəzəyidir, səhnəmizə gözəllik verirlər.

- **Uzun müddətdir ki, səhnədəsiniz. Biz sizi nə üçün seriallarda görə bilmirik?**

- Serialda dəvət edirlər. Ancaq xırda rollara. Mən gedib deyə bilmərəm ki, məni baş rola çəkin. Əgər məsləhət ələsələr, çəkərlər. Məsləhət deyilsə, nə edək? Bu mənim problemim deyil. Serialda 4-5 seriallıq obraza dəvət edirlər. Bir şey də var. Hər şey bölünür, əla gedir. Aktyora gələndə deyirlər ki, qonorar azdır. Deyirlər ki, verə bilmirik. Ona görə də bəzən razılığa gələ bilmirik.

- **Kamera Teatrından gələn sayılı aktyorlardan biri də sizsiniz. Cənnət Səlimova ilə söhbətimiz əsnasında qeyd edirdi ki, bu gün teatrın bağlanmasına razılıq verdiyi üçün çox peşmandır.**

- Gənc Tamaşaçılar Teatrı da pis deyil. Burada gözəl dostlarımız, aktyor kollektivimiz var. Amma hələnin öz məktəbi var. Hələnin öz dili, yeməyi var. Kamera Teatrı yıqcam bir

teatr idi. Biz bir ailəyə çevrilmişdik. Orada hamı mehriban idi. Hamı birini sevirdi. Tələbə vaxtından başladım. 18 il işlədi teatr. Sərbəst, zəngin repertuarı vardı. Heç bir qadağalar yox idi. Repertuarla püxtələşdik. Aktyor gözəl repertuarla böyüməlidir. Kim nə deyirsə desin repertuar gözəl olmalıdır. Aktyorun yetişməsi üçün bu çox vacibdir. Biz o teatrı heç nədən yaratmışdıq. Bizim otağımızı kordonla bölüb, ondan qrim, qonaq otaqları düzəltmişdik. Hər şey var idi. Amma vəziyyət ələ gətirdi ki, biz o teatrdan çıxması oldu. Qismət...

- **Sonda tamaşaçılara nə demək istəyirsiniz?**

- Hər şey göz qabağındadır və çox gözəldir. Əmin amandır istəyirəm. Əsas can sağlığıdır. İnsanlara can sağlığı arzu edirəm. Övladlarımızın canı sağ olsun. Bir də dövletdən diqqət, qayğı daha çox lazımdır. Çünki teatr ən canlı sənət növüdür. Ölkəni tanıdan incəsənət, mədəniyyət və idmandır. İstəyirik ki, hu sahəyə qayğı daha çox olsun.

Kərəm Hadızadə:

“Aktyoru repertuar yetişdirir”

almışdıq. Ona görə işi ələ planlaşdırırdıq ki, hər iki festivalda iştirak edə bilək. Beləliklə, biz on gün ərzində Türkiyənin Bozüyük şəhərində keçirilən "Metristepe Teatr festivalı"nda və Antalya Böyükşəhər Teatrı tərəfindən təşkil olunan "Konuk Teatro" layihəsində Elçin Hüseyinbeylinin "Qaçaq qocalar" tamaşası ilə iştirak etdik. Tamaşanın quruluşçu rejissoru əməkdar artist Nofel Vəliyevdir. Hər il orada festival keçirilir. Biz də bu festivalda axırıncı çıxışçılardan olduq. Tamaşada Bozüyük Bələdiyyəsinin başqanı da iştirak edirdi. Festival çox yüksək səviyyədə təşkil olunmuşdu. Biz orada gözəl qarşılandıq. Türk xalqı teatraldır. Orada festivaldan sonra Bursanın özündə və Mudanyada tamaşalar oynadıq. Zallar demək olar ki, dolu idi. Bursadan sonra Antalya Böyük şəhər teatrında yanvarın 28, 29 və 30-da 3 gün tamaşa oynadıq. Tamaşalardan sonra seyrcilər qalib yaradıcı heyətlə söhbət edir və öz fikirlərini bölüşürdülər.

Oynadığımız tamaşanın məğzine gəlincə isə tamaşamız hər bir millətin başına gətirilə biləcək bələdan bəhs edir.

- **Bəs, festivallara təklif kimdən gəlmişdi?**

- Bu onların bələdiyyə Teatrının layihəsidir. Bizdən sonra Almaniya Teatrı gəlməli idi. Bundan sonra da əməkdaşlığımız davam edəcək. Antalya Böyük şəhər Teatrının bədii rəhbəri, tanınmış aktyor Mehmet Özgür Nofel Vəliyev dedi ki, belə bir tamaşanı bizdə də quraq. Çünki orada da qaçqın həyatı yaşayanlar var. Maraqlı mövzudur. Bilirsiniz ki, bundan bir az əvvəl Nofel Vəliyev Türkiyədə tamaşa hazırlamışdı. Nofel müəllimin quruluş verdiyi Pərvin Ünalpın "Gec qalanlar" tamaşası orada çox sevilir. Həmin tamaşa hər ay oynanılır. Antalya Bələdiyyə Teatrında hər ayın axırını həftəsi xarici ölkələrin müxtəlif teatrlarını dəvət edirlər. Yaradıcı heyəti yerləşdirmək və digər xərcləri onlar özləri ödəyirlər.

icazə verdi.

- **25 ildən artıqdır ki, sənətdəsiniz. Bu 25 ildə həyatınızda nələrdəyişib?**

- Bu sənətdə olduğum üçün çox şadam. Sənətimi sevirem. Allahıma şükürlər olsun teatr aləmindəyəm. Bir yerdən başlayıb yavaş-yavaş inkişaf etməyə başlayırsan. İl ötdükcə möhkəmlənirsən. Belə olan halda insanda yeni düşüncə, həyata baxış dəyişir. 20 il bundan qabaq oynadığım tamaşanı indi başqa cür oynayıram. Çünki püxtələşdikcə insanın dünyə görüşü artır, səhnə fəaliyyəti genişlənir. Obraza yanaşma tərzini başqa cür olur. İndi köhnə oynadığım video lentləri izləyirəm və düşünürəm ki, indi o obrazları oynasam tamamilə başqa cür olardı. Bu sənətə böyük diqqət və hörmət var. Tamaşaçı alqışı nəyə desən dəyər.

- **Geriyə baxanda, peşmançılıq hissi keçirirsinizmi?**

- Heç də peşman deyiləm. Hər bir sənət gözəldir. Mənim aləmində aktyor sənəti sənətlərin ən gözəlidir. Aktyor olmaq o demək deyil ki, sözü əzbərlədin, səhnəyə çıxıb onu dedin və bununla da işin bitdi. Aktyorsansa, insan psixikasına bələd olmalıdır. Hər bir obraza yeni həyat verməlisən. Aktyor obraza ürəyini, qəlbini qoyur. Daxildən gələn enerji tamaşaçıya gedib çatmırsa, tamaşaçı onu qəbul etməyəcək. Gərək ələ edəsən ki, tamaşaçı onu qəbul etsin. Sənə inansın. Tamaşaçı bilir ki, aldanmağa gəlib. O, səhnəyə baxır, yeri gələndə ağlayır, gülür, kövrəlir. Gərək ələ edəsən ki, tamaşaçı peşman olmasın və sənə olan oyunu qiymətləndirsin və oyuna inansın.

- **Kərəm bəy, təxminən nə qədər obraza can vermişiniz?**

- Çox olub. Açıq desəm heç oturma hesablamamışam (gülür). Gərək bir dəfə siyahı tutum. Universitetin 2-ci kursunda oxuyanda mənim sənət müəllimim, ikinci anam Cənnət Səlimova Kamera Teatrını açdı. Mən də orada işləməyə başladım. 1991-ci ildən bu işlə məşğulam. Kamera

zövqlü rejissordur. Sonra bizim teatrın baş rejissoru, əməkdar incəsənət xadimi Bəhrəm Osmanovla işlərimiz çox olub. Onun əsərə tamamilə başqa yanaşma tərzini var.

- **Sizcə, aktyor rejissorluq edə bilərmisiz?**

- Əlbəttə. Edə bilər. Amma hər adam onu bacarmaz. Şəxsən mən bacarmaram. Bəlkə də bacararam. Ona risk etmək, yoxlamaq lazımdır. Rejissorluq özü tamamilə ayrı sənətdir. Aktyor rejissor olanda o, daha yaxşı olur. Daima səhnədə olan adam, səhnənin bütün qayda-qanunlarını öyrənən insan səhnənin hər bir sirrini bildiyinə görə edə bilər. Misal üçün əməkdar artist Nicat Kazımov həm rejissordur, həm də aktyor. Hər iki işin öhdəsindən peşəkarlıqla gəlir. Nofel Vəliyevin özü. Bunların sıralarını artır da bilərəm.

- **Qocalıqdan qorxursunuzmu?**

- Xeyr. Heç zaman. Hər bir yaşın öz gözəlliyi var. Qocalanda oynanılan obrazların ayrı yeri var. Mən Məhəmməd həsən əmini oynayanda gənc idim. İndi onu ayrı cür oynayıram. İndi qoca hərəkətləri edə bilmərəm, çünki mənim özüm artıq yaşlan-

■ Xəyalə Rəis
teatrşünas